

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΔΑΣΙΚΟΥ ΜΑΣ ΠΛΟΥΤΟΥ

Ἡ Ἐνωσις Δασικῶν Συνεταιρισμῶν Ἀρναίας ὑπέβαλε πρὸς τὸν ἐπισκεφθέντα τὴν Θεσσαλονίκην κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ὑφυπουργὸν τῆς Γεωργίας κ. Δ. Θανόπουλον ἐμπεριστατωμένον ὑπόμνημα περὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῶν δασεργατικῶν συνεταιρισμῶν τῆς Βορείου Χαλκιδικῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ παρέχεται ζωηροτάτη εἰκὼν τῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ τμήματος αὐτοῦ τοῦ Νομοῦ μας ἀπὸ δασικῆς ἀπόψεως καὶ ἡ ἱκανοποίησις ὠρισμένων, ἀπολύτως δικαίων ἀξιώσεων αὐτῶν.

Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι καὶ τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν τύχην ὄλων σχεδὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπομνημάτων, τὰ ὁποῖα χωρὶς παρ' οὐδενὸς ν' ἀναγνωσθῶσι ἀπορρίπτονται εἰς κάποιον ἀρχεῖον. Ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα νὰ τὸ ἀναγνώσῃ μετὰ προσοχῆς ὁ κ. Θανόπουλος καὶ πειθόμενος περὶ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀρθότητος τῶν δι' αὐτοῦ ὑποβαλλομένων αἰτημάτων νὰ εἰσηγηθῇ τὴν ταχεῖαν ἱκανοποίησίν των, διὰ τῆς λήψεως τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων.

Ἄλλως τε αἱ ἐπιδιώξεις τῶν δασεργατικῶν μας τοῦ βορείου τμήματος τοῦ Νομοῦ μας, ἐνῶ δὲν εἶναι δύσκολον νὰ τύχουν ἱκανοποιήσεως, δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποβλέπουσαι καὶ εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον.

Πράγματι, ὡς ὀρθῶς τονίζεται, ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ὑπομνήματι ἡ περιοχὴ αὕτη τῆς Βορείου Χαλκιδικῆς, εἶναι πτωχὴ, διὰ τοὺς κατοίκους τῆς, ἀλλὰ πλουσιωτάτη, διὰ τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν μας, χάρις εἰς τὸν μεταλλευτικὸν καὶ διὰ τὸν δασικὸν—περὶ οὗ κοί πρόκειται—πλοῦτον τῆς. Ἄλλὰ τὰ ἐξαιρετικά τῆς δάση, ἐκ δρυός, ὄξυας, καὶ καστανάς κυρίως ὑφίστανται, συντηροῦνται καὶ ἀναπτύσσονται, διαρκῶς ἀποδίδοντα, χάρις εἰς τοὺς τοὺς 17 δασικοὺς συνεταιρισμοὺς των, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συνδέσει πρὸς αὐτὰ τὰ μέλη των, τοὺς πτωχοὺς καὶ φιλοτίμους δασεργάτας μας, εἰς τὴν ἐργασίαν, τὴν νομιμοφροσύνην καὶ ἐντιμότητα τῶν ὁποίων ὀφείλονται ὅλα. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ συνεταιρισμοὶ αὐτοί, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον οἱ δασεργάται μας αὐτοί, ἀμφιβάλλομεν ἐὰν θὰ ὑπῆρχον τὰ ἀνωτέρω δάση. Τὸ πῦρ τοῦ ἐμπρηστοῦ, καὶ ὁ πέλεκυς τοῦ λαθροὐλοτόμου θὰ τὰ εἶχον πρὸ πολλοῦ ἐξαφανίσει, ἔστω καὶ ἂν τὸ Κράτος διέθετε δεκαπλάσιον ἀριθμὸν δασοφυλάκων.

Τὸ δάσος μόνον ὁ συνεταιρισμένος δασεργάτης τὸ φυλάττει, διότι τὸ δάσος αὐτὸ εἶναι ἡ μοναδικὴ πηγὴ τῶν μέσων τῆς συντηρήσεώς του. Ἀπὸ αὐτὸ ζεῖ, ἀλλὰ

καὶ ἀπὸ αὐτὸ θέλει νὰ ζήσῃ. Καὶ ὡς εἶναι φυσικὸν τὸ ἀγαπᾶ τὸ δάσος καὶ ἡ ἀγάπη του αὐτὴ φυλάσσει καὶ διασφαλίζει τὴν ζωὴν τοῦ δάσους.

Τὸ Κράτος ὁμῶς, ἀντὶ νὰ ἐνδυναμώσῃ διὰ παντὸς τρόπον τὴν ἀγάπην αὐτὴν, πράττει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. Μετετρέπη εἰς ἐπιχειρηματίαν καὶ ἐκμεταλλεύεται τὰ δάση αὐτά, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ βασικωτέρου ἐλαττώματος τοῦ ἐπιχειρηματίου, τῆς ἀπληστίας τοῦ κέρδους. Οὕτω πληρώνει τὸν δασεργάτην τόσον πενιχρῶς, ὥστε νὰ μὴ δύναται οὐδὲ στοιχειωδῶς, νὰ συντηρῇ οὗτος τὴν οἰκογένειάν του, ἐνῶ ἡ ἐργασία του ἀποδίδει εἰς ἐκεῖνον ὑπερογκὰ κέρδη. Τὸν ἀποξενώνει δηλαδὴ ἀπὸ τὸ δάσος, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἰδικόν του, διὰ νὰ ὑφίσταται καὶ ἀναπτύσσεται παρῆρον εἰς αὐτὸν τοὺς πόρους τῆς ζωῆς του, εἰς τοὺς λοιποὺς δὲ κατοίκους τὰ μύρια ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα σκορπίζει εἰς ὄλους τὸ νερό, τὸν καθαρὸν καὶ ζεῖδωρον ἀέρα, τὴν ὑγείαν καὶ τὴν χαρὰν.

Ἄλλ' αὐτὸ δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ κατ' ἄλλον καλύτερον καὶ δικαιοτέρον τρόπον ἐξ ἐκεῖνου τὸν ὁποῖον προτείνουν οἱ δασικοὶ συνεταιρισμοί.

Νὰ παύσῃ τὸ Κράτος νὰ ἐκμεταλλεύηται, ὡς ἐὰν εἶναι ἐπιχειρηματίας τὰ δάση μας. Νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς τῶν δασεργατικῶν μας τὰς διαφόρους ὑλοτομίας οἱ ὁποῖοι μάλιστα προσφέρονται νὰ ἀναλάβουν καὶ τὸς πρὸς τὸν Στρατόν μας ὑποχρεώσεις τῆς ΚΕΔ, ὥστε ἡ τελευταία αὕτη νὰ περιορισθῇ εἰς τὸν δι' ὄν συνεστήθη σκοπὸν, ἥτοι τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς τεχνικῆς ξυλείας καστανάς μέχρις οὗ καταργηθῇ κατ' ὀλοκληρίαν.

Νὰ καθορίσῃ δὲ τὸ μίσθωμα, οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶς ἰσχυροῦσῶν διατάξεων τῆς δασικῆς νομοθεσίας, οὐδὲ κατὰ τὰς ἔστω δικαιολογουμένας ἀνάγκας τῆς ἀσπομένης γενικῆς δασικῆς πολιτικῆς, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τῶν δασεργατικῶν μας. Τὸ δάσος ἀνήκει πρῶτον εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι παρέχουν τὴν ἐργασίαν των εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ. Ἀνήκει εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ τιμίους δασεργάτας μας. Καὶ ἔπειτα εἰς ὄλους ἡμᾶς τοὺς ἄλλους.

Εἶναι δὲ τόσον πτωχοὶ καὶ ἄξιοι πάσης συμπαθείας καὶ προστασίας ὥστε τὸ Κράτος οὐ μόνον τοῦτο δέον νὰ πράττῃ, ἀλλὰ καὶ γενικωτέραν κοινωνικὴν χάριν αὐτῶν μέριμναν δέον νὰ λάβῃ ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ὑφ' οἰασθήποτε συνθήκας ἀσφάλισης αὐτῶν.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΠΑΡΕΛΘΟΝ - ΠΑΡΟΝ - ΜΕΛΛΟΝ

Ἄν ἤξευρες ὅτι σὲ λίγο θὰ πέθαινες ποῖά θὰ ἦσαν τὰ τελευταῖα σου λόγια; Ποῖά θὰ ἦσαν ἡ κληρονομία πού θ' ἀφήνες στὸν κόσμον; Μὰ λέε, «δὲν πρόκειται ν' ἀποθάνω σὲ λίγο, κί' ἐπομένως τὸ ἐρώτημα αὐτὸ εἶναι ἀκαδημαϊκόν, εἶναι φανταστικόν». Ὁχι, δὲν εἶναι. Ἐκεῖνοι πού πεθαίνουν κάθε μέρα οὔτε τὴ θέλουν οὔτε τὸ περιμένουν. Εἶναι γεγονός ὅτι ἐκεῖνοι πού εἶναι ἔτοιμοι νὰ πεθάνουν κατ' οἰαδήποτε στιγμήν ἔμαθαν καὶ νὰ ζοῦν ὅπως πρέπει. Ἡ ἔτοιμια γιὰ τὸ θάνατο δίδει ἀξία στὴ ζωὴ.

Εἶναι πολὺ φυσικὸ μὲ τὸ πέρασμα ἐνὸς ἀκόμη χρόνου καὶ μὲ τὴν ἀνατολή ἐνὸς καινοῦ ἡμεῶν, νὰ σκέπτεται κανεὶς τὴ ζωὴ μπροστὰ στὸ θάνατο. Ἦταν κάποιος μεγάλος ἄνδρας φυλακισμένος στὴ Ρώμη Ἡ ἡμέρα τῆς δράσεώς του βρισκόταν στὴ δύσι τῆς. Σχεδὸν ἐγκαταλείμενος ἦταν ἀπὸ τοὺς φίλους του Ἀπὸ στιγμήν σὲ στιγμήν περιμένε νὰ τὸν ὀδηγήσουν νὰ παρουσιασθῇ μπροστὰ στὸν Νέρωνα Σὰν λιοντάρι ἐβλεπε τὸν Νέρωνα, εἶπαι νὰ τὸν καταβροχθίσῃ. Μαῦρα σύννεφα γέμιζαν τὸν οὐρανόν. Ψευδοπροφήτῃ καὶ ψευδοδιδασκαλίῃ εἶχαν ἦδη ξεφυτρώσει στὴ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία γιὰ τὴν ἰδρύσει καὶ θεμελίωσι τῆς ὁποίας τόσο εἶχε κοπιήσει ὁ ἄνθρωπος αὐτός. Δρόμος μετ' ἐμποδίων κατέστη ὁ δρόμος τῆς ζωῆς του ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού μὲ τὰ ἴδια τὰ μάτια του εἶδε τὸν Χριστὸ στὸ δρόμῳ τῆς Διμασοῦ. Ναί, πρόκειται γιὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο.

Κατὰ τὸν κόσμον καὶ τὰ κριτήρια του, ἴσως, ὁ Παῦλος νὰ ἐθεωρηθῇ καὶ θεωρεῖται ἀποτυχημένος στὴ σταδιοδρομίαν του. Δὲν ἄφησε μεγάλη διαθήκην Πέθανε φτωχός. Ἄλλὰ καὶ τὴ διαφορά θάκαμε, ἂν πεθαινε πλοῦσιος; Ἐνα παιδίκι μὰ μέρα βλέποντας τὴν κηδεῖα ἐνὸς πλοῦσιου ταιγκούνη, εἶπε, «Νάτος. Φεύγει χωρὶς μὰ δεκάρα στὴν τσέπη του». Τὰ πλοῦτη στὸ τέλος τῆς ζωῆς χάνουν τὴν ἀξία τους. Ἄλλὰ καὶ στὴ ζωὴ, πολλὰς φορὲς δὲν τῆς δίδουν ἀξία, ἀλλὰ τῆς ἀφαιροῦν τὴν χαρὰ. Θὰ μπορούσε ἕνας τέτοιος μεγάλος ἄνδρας ἀνὰ τὸν Παῦλο, νὰ καταλάβῃ μεγάλη θέσι στὴν κοινωνίαν τῆς Ἰουδαϊκῆς. Ἄλλὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐθεώρησε σκύβαλα. Τὶς τελευταῖες μέρας του ὁ μεγάλος αὐτός Χριστιανός τις ἐξοθέσει μὲ σα στὴ φυλακῆ. Ὁ Νέρων στὸ θρόνον κί' ὁ Παῦλος στὸ κελλί. Ποῖος ὅμως κατέστη μεγαλύτερη εὐλογία στὸν κόσμον; Ποῖος πέθανε μὲ ἡμέλια στὴν καρδίαν του; Μπροστὰ στὸ θάνατο ὁ μάρτυς φάει, ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ τρέμει καὶ ὀδύρεται. Καλλιτέρα, λοιπόν, μάρτυς παρὰ Καίσαρ.

Τέντωσε τ' αὐτί σου ν' ἀκούσῃς τὰ λόγια τοῦ μάρτυρος Παύλου: «Ἐγὼ γὰρ ἦδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλευκα, τὴν πίστιν τετήρηκα» λοιπὸν ἀπύκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ μοι ἀλλὰ καὶ πάσει τοῖς ἡγαπητοῖς τῆς ἐπιφάνειαν αὐτοῦ (Β' Τιμ. 8' 7-8). Τὰ λόγια αὐτὰ τὰ γράφει στὸ νεαρὸ Τιμόθεο. Τὰ γράφει καὶ σὲ σένα καὶ σὲ μένα, σὲ κάθε πραγματικὸ Χριστιανό, ἀναγεννημένο μὲ τὴ χάρι τοῦ Χριστοῦ. Θέλει κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου, μαζί του νὰ εἶδῃ με, μὰ ματιὰ στὸ παρελθόν, μὰ ματιὰ στὸ παρὸν καὶ μὰ ματιὰ στὸ μέλλον.

Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσθη—τὸ παρελθόν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2αν σελίδα

Ἡ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

Διὰ τὴν καθαριότητα τῶν ταχυδρομικῶν Γραφείων τοῦ Νομοῦ μας ἐξαιρέσει τοῦ τοι οὗτου τῆς πόλεώς μας, οὐδε μίαν δικαιολογίαν ἡ Ὑπηρεσία δαπάνην ἐξαναγκάζονται δὲ νὰ μεταβάλλωνται οἱ διανομῆς εἰς καθαριστριάς.

Οἱ διανομῆς δὲν ὑποχρεοῦνται ἐκ τῶν καθηκόντων νὰ γίνωνται καὶ καθαρίστρια, συνεπῶς νὰ παύσουν μεριμνῶντες διὰ τὴν καθαριότητα τῶν ταχυδρομικῶν Γραφείων, οἱ δὲ Ἀστυνομικοὶ Σταθμάρχαι μετὰ τῶν οἰκείων ἰατρῶν ἐπιθεωροῦντες αὐτὰ καὶ διαπιστοῦντες ὅτι μετεβλήθησαν εἰς χοιροστάσια, νὰ ὑποβάλλουν μηνύσεις κατὰ τοῦ κ. Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ὡς φέροντος ἀκραίαν καὶ ἀποκλειστικὴν εὐθύνην.

ΝΑ ΑΠΑΛΛΑΓΟΥΝ ΟΙ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΙ

Ὑπάρχουν ζητήματα, ἡ ἐπιλύσις τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατή, ὅταν ἀπουσιάζῃ τῆς Ὑπηρεσίας τῆς ὀ Προϊστάμενος αὐτῆς. Συνεπῶς τοῦτο συνέβη νὰ προσέρχωνται εἰς τὴν πόλιν μὰς διάφοροι ἐνδιαφερόμενοι πολῖται δι' ὑποθέσει των, ἡ τακτοποίησις τῶν ὁποίων ἐλάχιστον χρόνον ἀπαιτεῖ καὶ νὰ παραμένουν ἐπὶ διήμερον ἐνταῦθα ταλαιπωρούμενοι, διότι ὁ ἀρμόδιος προϊστάμενος ἀπουσίαζεν ἐκ τοῦ Γραφείου του κατ' ὅσον ἐξετέλει καθήκοντα ἐνόρκου.

Δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ ἀπαλλάσσωνται οἱ προϊστάμενοι τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης, ὥστε νὰ μὴ παρατηρῶνται αἱ ἀνωτέρω ἀνωμαλίαι εἰς τὰς ὑπηρεσίας καὶ ταλανίζωνται οἱ πολῖται, πρὸ παντὸς οἱ ἐκ τῶν λίαν μακρῶν τῆς πόλεώς μας χωρίων προσερχόμενοι ἐνταῦθα;

ΜΙΑ ΑΔΙΚΙΑ

Μολονότι καὶ ἄλλοτε κατεδείξαμεν πόσον ἀδίκως ἔχουν καθορισθῇ τὰ ἐν τῷ στενῷ τῆς Ποτιδαίας δικαιώματα τοῦ πορθητείου, οἱ ἀρμόδιοι δὲν ἠθέλησαν νὰ ἄρουν τὴν σχετικὴν ἀδικίαν. Καὶ ἔξακουσθη νὰ εἰσπράττῃ τοῦτο δραχμῶς 15 δι' ἕκαστον ἐκυστήρα, ἐνῶ δι' ἕκαστον λεωφορεῖον ἢ φορητὸν αὐτοκίνητον εἰσπράττει μόνον δραχμῶς 5.

Διατὶ ἡ δυσμενεστέρη αὐτῆ μεταχειρίσις τῶν κατόχων γεωργικῶν ἐκυστήρων; Αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως;

ΝΑ ΔΙΟΡΙΣΘῆ ΔΑΣΟΦΥΛΑΞ

Ὁ δασικὸς σταθμὸς τῆς κοινότητος Ἁγίας Παρασκευῆς δὲν λειτουργεῖ μὴ ὑπάρχοντος ἐκεῖ δασικοῦ ὑπαλλήλου. Καὶ οἱ μὲν κάτοικοι τῆς περιφερείας του ὑποχρεοῦνται νὰ ὑφίστανται τὴν ταλαι-

NEON ΕΤΟΣ

Ὑποδεχόμεθα τὸ Νέον ἔτος μὲ αἰσιοδοξίαν καὶ χαρὰν διότι συμμεριζόμεθα ὀλοψύχως τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ τὸ ἔτος αὐτὸ ἡ ἀνθρωπότης θὰ τὸ διανύσῃ ἐν εἰρήνῃ καὶ δεῖ οἱ κίνδυνοι τῆς μεγάλης καὶ ἀνεπανορθώτου καταστροφῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἀπομακρύνονται.

Αἱ ἐλπίδες μιᾶς εἰρηνικῆς ἔξιοποίησεως τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος ἐμφανίζονται ἐνισχυμένα. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εὐχεται καὶ ποθεῖ τὴν εἰρήνην, διότι γνωρίζει, ὅπως ἄλλωστε τὸ γνωρίζουν ὅλοι, ὅτι καρπὸς ἐνὸς πιθανοῦ πολέμου δὲν εἶναι ἡ εὐημερία οὐδενὸς λαοῦ οὔτε ἡ εὐτυχία τοῦ πολιτισμοῦ ἀλλὰ ἡ καταστροφή καὶ τὸ πένθος καὶ ἡ ἀπαισιοδοξία καὶ ἡ καταρράκωσις τῶν ὠραιοτέρων καὶ εὐγενεστέρων πραγματοποιήσεων τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ ὅτι ἡττημένοι δὲν θὰ εἶναι μόνον ὠρισμένοι λαοὶ ἀλλὰ ἡ ἀνθρωπότης ὀλοκληρῶς.

Αἱ ἐλπίδες ὄλων καὶ ἰδία ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων στρέφονται πρὸς μίαν γαληνιαῖαν αὖριον καὶ δι' αὐτὸ ἡ χαρυνγὴ τοῦ Νέου ἔτους μὰς εὐρίσκει ὄλους πιστεύοντας εἰς τὰς δυνάμεις μας, ἐλπίζοντας εἰς τὰ πεπονημένα τῆς φυλῆς, ἐμπεποτισμένους εἰς τὰ νάματα τῆς ἀθανάτου Ἱστορίας, φωτιζομένους διαρκῶς ἀπὸ τὰ δόγματα, τὸ φῶς καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς πνευματικῆς κληρονομίας.

Τὸ ἔτος 1960 ἀρχίζει ὑπὸ οἰωνοῦς ἀγαθῶς διὰ μίαν καλλιτέραν αὖριον καὶ φωτίζεται ἀπὸ μίαν ἐλπίδα ἡ ὁποία πιστεύομεν ὅτι ἐγκατέλειψε πλέον τὴν περιοχὴν τῆς χιμαίρας, ἀρκεῖ νὰ μὴ παύσωμεν πιστεύοντες εἰς τὰς πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις πού περικλείομεν καὶ ν' ἀντῴμεν διδάγματα ἀπὸ τὸ παρελθόν, διότι αἱ σελίδες αὐτοῦ εἶναι πλήρεις παρδειγματικῶν χρησίων καὶ πολυτίμων. Διὰ νὰ εἶναι ἔτος εὐτυχίας τὸ Νέον ἔτος πρέπει νὰ εἶναι ἔτος ἐργασίας, μόχθου καὶ φρονήσεως καὶ νὰ μὴ ἀγαμένη τὴν εὐτυχίαν ὁ καθεὶς μόνον ἀπὸ τὰς εὐχὰς ἀλλὰ νὰ τὴν ἀναζητῇ καὶ τὴν ἀνεύρισκῃ διὰ τῶν ἰδίων του χειρῶν, τῶν ἰδίων του μόχθων.

Ἐνῶ ὑψοῦται ὁ ἥλιος τοῦ 1960, ἄς εὐχθῶμεν ὅπως τὸ ἔτος αὐτὸ ἀποβῇ ἔτος ἀφειρησίας πρὸς πραγματάσων τῶν δικαίων πόθων του μοχθοῦντος Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ Διηγητὸς

πρωίαν τῆς μεταβάσεως εἰς τὴν Κασσάνδραν πρὸς διεκπεραιώσιν τῶν διαφόρων δασικῶν ὑποθέσεων, των, τὰ δὲ δάση διαφυλάττει . . . ὁ καλὸς Θεός

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Του κ. Ι. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Δημ)λου

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Βαλαωρίτου 34
Τηλεφ. 79 025
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΕΥΣΗΣ: Ι.Α.Ε.Τ.Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ίδιωτών δρχ. 60
Δήμων και Κοινοτ. > 150
Νομικών προσώπων > 150
Τραπεζών Έταιριών > 500
Εξωτερικού (αεροπορικών) δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί τὸ χιλιστόμετρον δρχ. 1.30, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιεύμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται
Υπεύθυνος: ΝΙΚ. ΓΕΡΧΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΖΗΤΗΣΑ

Ν. ΥΟΡΚΗ 23. — Ένω σιδίτζα τὸ Χριστουγεννιάτι κό μου δένδρο, τρομαγμένος βλέπω νὰ προβάλλω μεσ' ἀπὸ τὰ βελονοειδῆ φύλλα του ἕνα σκελετὸς ἀνθρώπου. Τα μάτια μου πετάχτηκαν ἔξω ἀπὸ τὶς κόγχες καὶ κάρφωμένοι στὸ πάτωμα παρακολοῦθα θοῦσα με ἀγωνία τὸ φορικτὸ αὐτὸ θέαμα. Ὁ ἐπισκέπτης μου πρῶτα με κύτταξε με τὶς τρύπεζ τοῦ κρανίου του καὶ κατόπιν ἄρχισε νὰ μαζεύη τὰ στολίδια τοῦ δένδρου. Ἀφοῦ τέλειωσε καὶ τὸ δένδρο ἀπογομνώθηκε τελείως, με ἀργὰς κινήσεις πλησίασε τὸ γραφεῖο μου. Γύρισε πίσω, με ἐνακτύτηξε κι' ἀμέσως ἐξίφρανε στήθε.

Μὲ τρομάμενα πόδια καὶ με κομμένη τὴν ἀναπνοή, πλησιάζω τὸ γραφεῖο μου γι ν' ἀκουμπήσω λίγο, γιὰ τὴ νοιωθα ὅτι οἱ δυνάμεις μου μὲ ἐγκατέλειπαν. Κάθισα στὴ καρέκλα, ἔπιаса μέσα στὶ φοῦχτες τὸ λουσαμένο ἀπὸ κροῦ ἰδρώτα μέτωπό μου καὶ προσπάθησα νὰ κλείσω τὰ μάτια μου πού τὰ ἔκαιγε ὁ πυρετός. Δὲν τὸ κατώρθωσα ὅμως. Μόλις τὰ ἀνοιξα βλέπω ἕνα βιβλίο μπροστά μου. Τὸ παίρνω καὶ τὸ ἀνοίγω στὴ πρώτη του σελίδα. Ἀρχίζω ὡς ἑξῆς: «Διάβασα τὶς σκέψεις καὶ τὶς ἐπιθυμίες σου γι' αὐτὸ κι' ἀπεφάσισα νὰ σ' ἐπισκεφθῶ. Ἡμουν ὁ Ἄγιος Βασίλης. Φυσικὰ δὲν με γνώρισε διότι αὐτὴ τὴ φορά δὲν ξεκίνησα ἀπὸ τὴ Καισαρεία με δῶρα, ἀλλ' ἀπὸ τὸ τάφο. Ὅπως κάθε μικρὸ παιδί ἔχει τὸ δικό του Ἄγιος Βασίλης, ἔτσι κι' ἐγὼ ἤμουν ὁ δικός σου. Θὰ θυμάσαι βέβαια τὰ δῶρα πού σου ἔφερα. Αὐτὰ ὅμως πέρασαν. Ἐὐὸ μεγάλωσες κι' ἐγὼ κοιμᾶμαι ἔδω καὶ πολλὰ χρόνια. Κοιμᾶμαι ἡσυχος τὸν αἰώνιο ὕπνο, διότι ἤμουν ἀόλυστα βέβαιος ὅτι ἐξετέλεσα τὴν ἀποστολή μου Σήμερα ὅμως κάτι μου συνέβη. Ἄκουσα μιά φωνὴ νὰ με φωνάζη. Τὴ γνώρισα, παρ' ὅλο πού ἦταν λίγο λιὸ διαφορετικὴ ἀπ' ἐκεῖνη πού ἤξευρα. Ἦταν ἡ δική σου Ντράπηκα. Ἀρχισα νὰ νοιώθω τὴ ψεῖς στὴ συνείδησί μου. Ἐβλεπα ὅτι δὲν εἶχα συμπληρώσει τὸ ἔργο μου, γι' αὐτὸ καὶ ἦρθα. Ἤρθα με τὴν ἐλπίδα ὅτι αὐτὴ τὴ φορά θὰ φύγω τελείως ἱκανοποιημένος. Τὸ ἔργο μου θὰ ἔχη τελειώσει, ὅταν τελειώσης τὸ διάβασμα τοῦ βιβλίου αὐτοῦ...»

Δυστυχῶς ὅμως δὲν τὸ τέλειωσα. Κάποιος χτυποῦσε στὴ πόρτα τοῦ δωματίου μου. Ἐπιβίβασα ἀπὸ τὸν κάθισμα τοῦ ταχυδρόμου νὰ στέκεται στὴ πόρτα καὶ νὰ μοῦ δίδη ἕνα μικρὸ πακέτιο. Ἦταν ἕνα χρυσόδετο βιβλίο, δῶρο ἀπὸ κάποιον φίλο μου. Ἴδ ξεφυλλίζω καὶ ἡ ματιά μου πέφτει πάνω σὲ κάτι χοντρὸ γράμμα: «Ἡ εὐτυχία δὲν βρῖσκεται σὶς ἀναμνήσεις τῆ παρελθόντος, ἀλλὰ μέσα στὴ σκληράδα τοῦ παρόντος. Μὴν πλανᾶσαι λοιπὸν στὰ πελάγη τῶν συναισθηματισμῶν, ὅταν μάλιστα ἡ θάλασσα εἶναι φουρτουνιασμένη Ἀφροῆτην πρῶτα νὰ γαληνέψη καὶ τότε ὁδῆγησε με σύνεσι τὸ πλοῦ τῆς λογικῆς ἀλλὰ καὶ τῶν συναισθημάτων σου στὸ λιμάνι τῆς εὐτυχίας.»

Κλείνω τὸ βιβλίο ἀμέσως. Ἡ σκέψη μου γυρίζει στὸ ὄνειρο καὶ λέω μονολογῶν αὐς στὸν ἑαυτό μου: «Γώρα κατάλαβα γιὰ τὴν ἦρθε ὁ Ἄγιος Βασίλης στὸν ὕπνο μου. Ἤρθε νὰ μοῦ πῆ ὅτι μεγάλωσα πλέον, ὅτι τὰ παιχνίδια δὲν εἶναι γιὰ μένα κι' ὅτι ἡ εὐτυχία δὲν βρῖσκεται σὶ τὸ νὰ σκεπτόμαστε καὶ νὰ νοσταλγοῦμε τόσο πολὺ τὰ παιδικὰ μας χρόνια. Ἡ εὐτυχία βρῖσκεται μέσα στὴ σημερινὴ ζωὴ πού με καθάρει ὁ ὄχι ἀρρωστημένες σκέψεις πρέπει νὰ τὴν ἀναζητοῦμε»

1η Ἰανουαρίου 1960. Οἱ σκέψεις μας σήμερα αἰχμαλωτισμένες ἀπὸ τὴν μαγεῖαν κἀποιων ξεχωριστῶν συναισθηματικῶν παίρνουν μιὰ ἐξιδανικευμένη μορφήν περιβαλλόμενες πάντα ἀπὸ στοχασμὸν καὶ φιλοσοφικὴν διάθεσιν.

Ὁ χρόνος μέσα στὰ ἄπρος διόριστα ὄρια του κυλῆται ἀενάως μέσα σὶς ἀβυσσαλεῆς χρονικῆς ἐκτάσεις τῆς αἰωνιότητος. Με γοργὸν καὶ σταθερὸν ρυθμὸν προχωρεῖ καὶ βυθίζεται στὰ χαώδη καὶ σκοτεινὰ βάθη τοῦ παρελθόντος. Ἡ αἰσθητοποίησις καὶ ἡ συγκριμένη μορφή τοῦ χρόνου δίδεται με τὴν δημιουργικὴν δραστηριότητα τοῦ ἀνθρώπου μέσα στὸν κύκλον τῶν ζητη

μάτων καὶ τῶν καθηκόντων τῆς ἀρμοδιότητος ἐκάστου. Ἡ ἐπιφελὴς ἐκμετάλλευσις τοῦ χρόνου δίδει τὴν ἐννοίαν τῆς διαρκείας καὶ δημιουργεῖ τὴν βιθεῖαν βίωσιν τοῦ παρελθόντος. Ἡ δημιουργικότης καὶ ἡ ἀποδεδειγμένη τῆς ἐν δυνάμει ὑπαρχούσης ἐσωτερικῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργητικότης ἐκπεφρασμένης σὲ δραστηριοποιημένην διάθεσιν πλημμυρίζουν τὴν ζωὴν ἀπὸ νόημα καὶ δημιουργοῦν εὐφρόσυνα συναισθήματα ἡθικῆς ἱκανοποιήσεως.

Ἐπὶ τὶς σκέψεις αὐτῆς τὸ νέον ἔτος μᾶς γενεῖ μιὰ ἐσωτερικὴν παρόρμησιν διὰ τὴν δημιουργικὴν ἀξιοποίησιν τοῦ χρόνου καὶ τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς ἐντόνου γενικῆς δραστηριότητος εἰς ὄλους τοὺς τομείους τῆς ἀνθρώπινης δημιουργικότητος.

Ἡ ἀνατολὴ τοῦ νέου ἔτους 1960 φωτίζει με τὸ λυκαυγὲς τῆς τοῦ ὀρίζοντος ἐνὸς ἐλπιδοφόρου μέλλοντος καὶ διαποτίζει τὶς ὑδάρξεις μας ἀπὸ αἰσιοδοξίαν μιᾶς καλύτερας καὶ εὐτυχεστέρως αὔριου.

Μίαν ἀνανέωσιν τῶν δυνάμεών μας νοιώθουμε τὴν πρωτοχρονιάν. Ἐνας σιβαρὸς προγραμματισμῶν τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὁρίων καὶ ἕνα ἀπρογραμμάτιστον σχέδιον γερμάτων ὄνειρα καὶ γλυκεῖες μελλοντικῆς ἐπιτυχίας τῶν νέων ἐπιτελοῦνται κατὰ τὴν φωτεινὴν καὶ αἰσιοδοξὸν πρωτοχρονιάν.

Τὸ νέον ἔτος ἀποτελεῖ μίαν ἀφετηρίαν γιὰ νέον δημιουργικὸν ξεκίνημα διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ ἔθνους μας, τὴν νεολαίαν μας, πού γεμάτη ἐνθουσιασμὸν, διάθεσιν καὶ ἔξαρσιν κατεύχεται ἀποφασιστικὴ γιὰ τὴν νίκην καὶ τὴν πρωτοπορίαν στὸν στίβον τῆς εὐγενούς αἰμιλίας. Συνιστάται καὶ ἐνθουσιάζεται ἀπὸ τὴν ἐορταστικὴν ὄψιν τῆς ἡμέρας, κάνει ἕναν σύντομον ἀπολογισμὸν τῶν πεπραγμένων τῶν παρελθόντος καὶ προσβλέπει σταθερὰ καὶ αἰσιοδοξᾷ πρὸς τὸ μέλλον.

Τὰ ὑπευθῆφανα λόγια τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατοπαίδων: «ἄμεις δὲ γ' ἐσόμεθα πολὺ ἄφ' ἀρρονησὶ δονοῦν τὸ εἶναι τῆς νεολαίας μας καὶ ὑπόσχεται ὑπὸ τὸ αἰσιοδοξὸν φῶς τῆς φεγγοβόλου τῆς πρωτοχρονιάς: νὰ ἀγωνισθῆ με ὄλες τῆς τῆς δυνάμεις διὰ τὴν προαγωγήν καὶ ἐξύψωσιν τοῦ λαμπροῦ καὶ ὑψηλοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Τὸ ἐκπεῦσαν ἔτος ὑπῆρξε γεμάτον ἀπὸ συνταρακτικὰ γεγονότα Ἡ ἀνθρώπινη σκέψις με ἰλιγγιῶδη ταχύτητα τρέχει πρὸς κατάρκτισιν τοῦ σύμπαντος. Πύραυλοι καὶ δορυφόροι διασχίζουν με τρομακτικὴν ταχύτητα τὸ διάστημα καὶ ἕνας φοβερός ἀνταγωνισμὸς διεξάγεται γιὰ τὴν ἐπικράτησιν καὶ τὴν ἐπιβολήν. Εἶθε κατὰ τὸ ἀνατέλλον νέον ἔτος ὁ πολεμικὸς αὐτὸς ἀνταγωνισμὸς νὰ μεταβληθῆ εἰς μίαν ἐντατικὴν καὶ πυρετώδη προσπάθειαν διὰ τὴν δημιουργίαν πνεύματος κατανοήσεως καὶ εἰρηνικῆς συνυπάρξεως τῶν λαῶν.

Πολυγύρου: οἱ κ.κ. Ἰωάν. Πρωτόγερος, Νικ. Παπαμάξιμος, Ἄθ. Ψαθᾶς, Χρ. Σαπουνᾶς, Εὐστ. Παπαδάτος, Γεώργ. Ν. Βορδός, Παῦλος Χ. Μπιλέτσιος, Χρ. Μελᾶς, Ἰωάν. Ἄθ. Τάσιος, Γεώργ. Ἄθ. Βασιλάκης, Ἰωσήφ Μήλιος, αἱ δίδες Παγῶνα Ψαθᾶ καὶ Βασιλεῖα Ρομποπούλου, Ἰωάν. Γεροχρήστος, Φιλ. Ἐμμανουήλ, Δημ. Ἰατροῦ, Κωνστ. Ζογλοπίτης, Δημ. Μήτρου, Χαρ. Δούκας, Ἄντ. Κατερτζῆς.

Ἀρναίας: ὁ κ. Γεώργ. Καραγιάννης.

Μεταμορφώσεως: ὁ κ. Βασίλειος Βουρδαμῆς.

Γαλαρινοῦ: ὁ κ. Ἄλ. Σπύρου.

Ν. Τριγυλίας: ὁ κ. Σ. Σγουρῆς.

Ἀλεξανδρουπόλεως: ὁ κ. Σχοινᾶς.

Ἄγιου Ὁρους: ὁ Μοναχὸς Θεοφάνης Βατοπεδινός.

Ἄνθη—Ἡλείας: ὁ κ. Ἄνδρ. Ἀναστασόπουλος.

Θεσσαλονίκης: οἱ κ.κ. Νικ. Λογοθέτης, Γεώργ. Γλάστρας, Δ. Δούκας.

Ν. Μουδανίων: οἱ κ.κ. Κων. Κοπεγλύου, Κων. Κωνσταντῆρας, Χρ. ἐπέογλου, Ἄφρ. Ἀριστοειδίου, δῆμος Ν. Μουδανίων, Ἄθων. Καραγιάννης, Ἄντ. Νικολῆς, Ἡλ. Χαλκιάς.

Ν. Ποτιδαιίας: οἱ κ.κ. Γεώργ. Παττίος, Ἄθ. Παπαγεωργίου, Θεόδ. Κάλφας, Ἰερεὺς Παπαθανάσης, Νικ. Πποῦμπουλος, Ἄντ. Ἀνδρέογλου, Κων. Μπαξεβάνης Ἀριστ. Ταβλαρίδης.

Ν. Φωκαίας: οἱ κ.κ. Δημ. Χριστοδούλου, Παν. Θάνος, Ἐμ. Βασιλειάδης, Γεώργιος Σαμαρᾶς, Ὁμ. Τσολακίδης.

Ἀθῶτος: οἱ κ.κ. Δημ. Ἄθων. Βασιλάδης, Ἄθων. Μάνιος, Ἡρ. Κατσιάνης, Γεώργ. Μουλινᾶς, Ἰερεὺς Νικ. Μόσχου, Κατὶνα Ζουπατιανοῦ, Ἰωάν. Κατσιάνης, Καλλιθέας: οἱ κ.κ. Παντ. Λογγινίδης, Νικ. Λεμονῆς, Χ. Λογγινίδης, Εὐάγγ. Μιχαηλίδης, Ἡλ. Δημητριάδης, Βασ. Χατζηβασιλείου, Νικ. Πέτρου.

Κασσάνδρας: οἱ κ.κ. Κωνστ. Τσελεπῆς, Ἰωάν. Μουρορῆς, Χρ. Κατσέλος, Χρ. Ν. Ζήσης, Κων. Οικονομῶν, Θεόδ. Σαμπουλῆς, Γεώργ. Μπενιτῆρας, Βασ. Πανταζῆς, Γεώργ. Λίβανος, Βασ. Βασιλικός, Νικ. Καρχιμάνης, Ἄθ. Παπαγιάννης, Νέστωρ Παπαθανασίου, Κων. Παπακοινόμου, Χρ. Μπλιούμης, Ἰωάν. Ἀχ. Τριανταφύλλου, Κλ. Τσάπας, Βασ. Πράσσης, Νικολ. Παπακοινόμου, Καλ. Παπαγγέλου.

Κασσάνδρου: οἱ κ.κ. Τρ. Τρανταφύλλου, Δημ. Ζάχος, Μιχ. Παναγιωτίδης, Ζάχος Μοθᾶς.

Φούρκας: οἱ κ.κ. Ἀχιλλέας Κυπαρισσοῦδας, Βασ. Ἰερυσίωτης.

Καλάνδρας: οἱ κ.κ. Ἐμμ. Ἀθανασοῦλης, Τιμ. Χρυσάφης, Ν. Σκιώνης: οἱ κ.κ. Δημήτρ. Κορδέλας, Κωνστ. Ζαχαρίας, Κωνστ. Νεστωρῆς, Ἐνοφῶν Μουστακάς, Νικ. Παπαγιάννης, δις Μαρία Μόσχου.

Ἄγιος Παρασκευῆς: οἱ κ.κ. Δημ. Κ. Βαμβακάς, Δημ. Παπανικολάου, Δημ. Β. Βασιλάς, Γεώργ. Χατζῆς, Ἄρ. Φλωρίνης, Πάληπουριος: οἱ κ.κ. Ἄθων. Δαμιανίδης, Κλ. Κορφογιάννης, Γεώργ. Μητερόζος, Χρ. Παπανικολάου, Ἄποστ. Ερασταμικός, δις Λευκ. Μπαρζάκου.

Καθοχώρας: οἱ κ.κ. Ἰωάν. Ἄθ. Σερῆτης, Χρ. Χαλκιάς, Παῦλος Σερῆτης.

Χανιώτης: οἱ κ.κ. Γεώργ. Γ. Κόχλας, Κων. Καρανικόλας, Χρ. Βρατακίδης.

Πολυχρόνου: οἱ κ.κ. Ἀδάμ Ἀθανάσιος, Γρηγ. Ἰ. Μουστάκας, Θεόδ. Ἀδάμ, Γεώργ. Δαλαμάγκας, Κων. Γαρζάγγας, Γεώργ. Κουρμπέτης, Δημ. Ἰ. Μουστακάς, Ἰωάν. Ἀλεξανδρῆς, Δημ. Παπαδημητρίου, Δημ. Μ. Ἀλεξανδρῆς, Νικολ. Ἀλεξανδρῆς, Ἰ. Δουσεῦς Δότσιος.

Κροκοπηγῆς: οἱ κ.κ. Κωνστ. Νάτσος, Ἰερόθεος Μανώλας, Ἄγγ. Σουσοῦδας, Χρ. Κωνσταντινοῦδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΣ
Νευρολόγος Ψυχίατρος
Τὸ ἱατρεῖον του
Μετεφέρση—Ἐγνατίας 69
ΤΗΛ. 71.379
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Πολυγύρου: οἱ κ.κ. Ἰωάν. Πρωτόγερος, Νικ. Παπαμάξιμος, Ἄθ. Ψαθᾶς, Χρ. Σαπουνᾶς, Εὐστ. Παπαδάτος, Γεώργ. Ν. Βορδός, Παῦλος Χ. Μπιλέτσιος, Χρ. Μελᾶς, Ἰωάν. Ἄθ. Τάσιος, Γεώργ. Ἄθ. Βασιλάκης, Ἰωσήφ Μήλιος, αἱ δίδες Παγῶνα Ψαθᾶ καὶ Βασιλεῖα Ρομποπούλου, Ἰωάν. Γεροχρήστος, Φιλ. Ἐμμανουήλ, Δημ. Ἰατροῦ, Κωνστ. Ζογλοπίτης, Δημ. Μήτρου, Χαρ. Δούκας, Ἄντ. Κατερτζῆς.

Ἀρναίας: ὁ κ. Γεώργ. Καραγιάννης.

Μεταμορφώσεως: ὁ κ. Βασίλειος Βουρδαμῆς.

Ν. Τριγυλίας: ὁ κ. Σ. Σγουρῆς.

Ἀλεξανδρουπόλεως: ὁ κ. Σχοινᾶς.

Ἄγιου Ὁρους: ὁ Μοναχὸς Θεοφάνης Βατοπεδινός.

Ἄνθη—Ἡλείας: ὁ κ. Ἄνδρ. Ἀναστασόπουλος.

Θεσσαλονίκης: οἱ κ.κ. Νικ. Λογοθέτης, Γεώργ. Γλάστρας, Δ. Δούκας.

Ν. Μουδανίων: οἱ κ.κ. Κων. Κοπεγλύου, Κων. Κωνσταντῆρας, Χρ. ἐπέογλου, Ἄφρ. Ἀριστοειδίου, δῆμος Ν. Μουδανίων, Ἄθων. Καραγιάννης, Ἄντ. Νικολῆς, Ἡλ. Χαλκιάς.

Ν. Ποτιδαιίας: οἱ κ.κ. Γεώργ. Παττίος, Ἄθ. Παπαγεωργίου, Θεόδ. Κάλφας, Ἰερεὺς Παπαθανάσης, Νικ. Πποῦμπουλος, Ἄντ. Ἀνδρέογλου, Κων. Μπαξεβάνης Ἀριστ. Ταβλαρίδης.

Ν. Φωκαίας: οἱ κ.κ. Δημ. Χριστοδούλου, Παν. Θάνος, Ἐμ. Βασιλειάδης, Γεώργιος Σαμαρᾶς, Ὁμ. Τσολακίδης.

Ἀθῶτος: οἱ κ.κ. Δημ. Ἄθων. Βασιλάδης, Ἄθων. Μάνιος, Ἡρ. Κατσιάνης, Γεώργ. Μουλινᾶς, Ἰερεὺς Νικ. Μόσχου, Κατὶνα Ζουπατιανοῦ, Ἰωάν. Κατσιάνης, Καλλιθέας: οἱ κ.κ. Παντ. Λογγινίδης, Νικ. Λεμονῆς, Χ. Λογγινίδης, Εὐάγγ. Μιχαηλίδης, Ἡλ. Δημητριάδης, Βασ. Χατζηβασιλείου, Νικ. Πέτρου.

Κασσάνδρας: οἱ κ.κ. Κωνστ. Τσελεπῆς, Ἰωάν. Μουρορῆς, Χρ. Κατσέλος, Χρ. Ν. Ζήσης, Κων. Οικονομῶν, Θεόδ. Σαμπουλῆς, Γεώργ. Μπενιτῆρας, Βασ. Πανταζῆς, Γεώργ. Λίβανος, Βασ. Βασιλικός, Νικ. Καρχιμάνης, Ἄθ. Παπαγιάννης, Νέστωρ Παπαθανασίου, Κων. Παπακοινόμου, Χρ. Μπλιούμης, Ἰωάν. Ἀχ. Τριανταφύλλου, Κλ. Τσάπας, Βασ. Πράσσης, Νικολ. Παπακοινόμου, Καλ. Παπαγγέλου.

Κασσάνδρου: οἱ κ.κ. Τρ. Τρανταφύλλου, Δημ. Ζάχος, Μιχ. Παναγιωτίδης, Ζάχος Μοθᾶς.

Φούρκας: οἱ κ.κ. Ἀχιλλέας Κυπαρισσοῦδας, Βασ. Ἰερυσίωτης.

Καλάνδρας: οἱ κ.κ. Ἐμμ. Ἀθανασοῦλης, Τιμ. Χρυσάφης, Ν. Σκιώνης: οἱ κ.κ. Δημήτρ. Κορδέλας, Κωνστ. Ζαχαρίας, Κωνστ. Νεστωρῆς, Ἐνοφῶν Μουστακάς, Νικ. Παπαγιάννης, δις Μαρία Μόσχου.

Ἄγιος Παρασκευῆς: οἱ κ.κ. Δημ. Κ. Βαμβακάς, Δημ. Παπανικολάου, Δημ. Β. Βασιλάς, Γεώργ. Χατζῆς, Ἄρ. Φλωρίνης, Πάληπουριος: οἱ κ.κ. Ἄθων. Δαμιανίδης, Κλ. Κορφογιάννης, Γεώργ. Μητερόζος, Χρ. Παπανικολάου, Ἄποστ. Ερασταμικός, δις Λευκ. Μπαρζάκου.

Καθοχώρας: οἱ κ.κ. Ἰωάν. Ἄθ. Σερῆτης, Χρ. Χαλκιάς, Παῦλος Σερῆτης.

Χανιώτης: οἱ κ.κ. Γεώργ. Γ. Κόχλας, Κων. Καρανικόλας, Χρ. Βρατακίδης.

Πολυχρόνου: οἱ κ.κ. Ἀδάμ Ἀθανάσιος, Γρηγ. Ἰ. Μουστάκας, Θεόδ. Ἀδάμ, Γεώργ. Δαλαμάγκας, Κων. Γαρζάγγας, Γεώργ. Κουρμπέτης, Δημ. Ἰ. Μουστακάς, Ἰωάν. Ἀλεξανδρῆς, Δημ. Παπαδημητρίου, Δημ. Μ. Ἀλεξανδρῆς, Νικολ. Ἀλεξανδρῆς, Ἰ. Δουσεῦς Δότσιος.

Κροκοπηγῆς: οἱ κ.κ. Κωνστ. Νάτσος, Ἰερόθεος Μανώλας, Ἄγγ. Σουσοῦδας, Χρ. Κωνσταντινοῦδης.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΚΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 9
ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

«Τὸ καδί με τὸ παστὸ στὸ κουμάρι»

Σ' ὄλα τὰ χωριά σχεδὸν τῆς Χαλκιδικῆς, στὰ καφενεῖα ἡ χαρτοπαίξια εἶχε πολλοὺς καὶ μακιωδῆς παίχτες.

Ἡ ξερὴ τὸ σκαμπίλ' τὸ ἐξηνταεξῆς ἦταν στὴν ἡμερησία διάταξι. Ἄλλοι πάλι ταβλαδόροι εἶχαν τὸ τάβλι κι' εἶπαζαν με μανία, με φωνές, βρισῆς καὶ πειράγματα.

Οἱ γέροι πού ἦταν πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς χαρτοπαίχτες, δταν πᾶνονταν στὰ χορτιά, ἔταν ἀπόλαυσι νὰ τοὺς παρακολουθῆ κανένας.

Στὴ ξερῆ, δταν ἐπαίζαν τέσσαρες, ζευγάρια, με τὰ διάφορα νοήματα καὶ σημάδια, ὁ καθένας στὸ ταίρι του στράβωναν τὰ μούτρα. Ἐκλείναν τὸ μάτι, ἐβγάζαν τὴ γλῶσσα, δάγκαναν τὰ χεῖλια, ἔστριβαν τὸ μουστάκι καὶ νόμιζε κανεὶς ὅτι παίζουν παντομίμα.

«Βάστα γιρὸ χαρτί νὰ μὴ μᾶς κᾶν' ξερὴ ρέ! Εἶσι κεί; τοῦ καλὸ τοῦ δυιοῦλ, κι τοῖ καλὸ τοῦ δικάρ' τοῦ ντινέρι νὰ μὴ μᾶς τὰ πάρν'. Ἐχομικὴ λέμε, χαρτιά, σπαθιά τέσσιρα! Ὁχ' ὄε εἶνι κουμένα.»

Ὁ παπᾶς, ὁ φάντις, ἡ κουκκῶνα καὶ γενικά ὄλη ἡ τράπουλα, ἦταν σὲ τέτοια χάλια, πού μόνο ἐξασκῆμένο μάτι, μποροῦσε νὰ τὰ καταλάβη.

Μαῦρα ἀπὸ τὴ λέρα καὶ ξεθοριασμένα ἀπὸ τὴ πολυκαίρια, με δαχτυλιές ἀπὸ τὸ σάλιαμα, ἦταν γιὰ πέταγμα ὄλλα τέτοιο πράγμα δὲν γινόταν, γιὰ τὸ καφετζῆδες ἤξεραν τὴ πελατεῖα τους καὶ εἶναι ὄλη σημασία, γιὰ τὸ ἀνεὰς παίχτης δὲν ἔκανε παράπνομα. Ἄν πῆτε πάλι γιὰ τὰ τραπέζια, ἦταν γαρνιρισμένα με σημάδια καμμένα ἀπ' τὰ τοῖγαρα πού ἀφῆναν οἱ παίχτες. Ὅταν δὲ πάλι εἶπαζαν σκαμπίλ' ἔξ νομάτ' χαλοῦσε ὁ κόσμος ἀπ' τὶς φωνές καὶ τὰ πειράγματα.

Καὶ στὸ ἐξηνταεξῆ τὸ ἴδιο ταβλατοῦρι, ποῖος θὰ τὰ βγάλ' καὶ ποῖος θὰ μῆ μῆσα. Ἐκ τὸς ὄμως ἀπ' αὐτὰ τὰ παίζει ματα πού ἦταν ἀθάνα καὶ τὸ κέρδισμα ἦ τὸ χάσιμο ἦταν ἕνας καφῆς ἡ λουκούμι, σὶς γιορτές κυρίως, παίζαν καὶ με λεφτά, τὸ λεγόμενο «κουμάρι».

Ὁρες ὀλόκληρες καὶ καμμιὰ φορά καὶ νύχτες ὡς τὸ ξεμεινῶματα.

Αὐτὸ γινόταν σ' ὄλα σχεδὸν τὰ χωριά, ἀλλὰ στὰ Βραστὰ ὑπῆρχαν πολλοὶ κουμαρ

τζῆδες. Ἀφῆναν καὶ τὶς δουλειές τους. Ξεκινούσαν τὸ πρῶτὸ με τὸ ζῶο νὰ πᾶν στὴ δουλειά κι' ὅταν περνοῦσαν ἀπ' τὸ παζάρ', στὰ καφενεῖα σταματοῦσαν, ἀρχίζαν τὸ παίξιμο, γιὰ λίγο ὄθῆεν καὶ ὁ γάδαρος δεμένος ὁ ἔρμος καὶ νησιτικὸς μόν' χτυποῦσε τὰ ποδά

ΠΕΡΙ «ΞΕΝΟΔΟΥΛΕΙΑΣ»

Οι κομμουνιστάι χρησιμοποιούν ένα σύνθημα διά τους πολιτικούς αντιπάλους των. Τους χαρακτηρίζουν, συλλήβδην «ξενοδούλους». Τό ίδιον σύνθημα, περί «ξενοδοουλείας» επεκράτησε και είς τό πρόσφατον συνέδριον τής Ε. Δ. Α., τής παρασυναγωγής δηλαδή του Κ.Κ.Ε., τό όποιον έμερίνησε να τοποθετή ση έπικεφαλής αυτής, δοκιμασμένα στελέχη του «σκληροῦ» πυρήνος του.

Πρέπει να διαθέτουμε κανείς την άναισχυντία των κομμουνιστών, διά να άποτολμά να χρησιμοποιηθῆ τοιοῦτον χαρακτηρισμόν. Χρειάζεται ακόμη να διαθέτῆ ὄλην τήν ἱδικήν τωκ θρασύτητα και τήν προσήλωσιν είς τό ψεύδος και τήν άπάτην, τήν του Κ.Κ.Ε. και τών παραφυσάδων του, και να θεωρη τούς άλλους έχοντας άμβλείαν νοημοσύνην, διά να κατηγορη έτέρους διά ξενοδοουλείαν, και μάλιστα κυνικώτατα.

Διότι αν υπάρχει κάποιο κόμμα πράγματι ξενόδουλον, είναι τό ἱδικόν των, τό κομμουνιστικόν. Και αν υφίστανται δουλικόι υπηρεταί ξένων συμφερόντων είναι πασίγνωστον, ότι αυτοί είναι οί όπαδοί του. Όλοι οί κομμουνιστάι είναι πασίγνωστον θεωροῦν τήν Σοβιετικήν Ένωσιν ως τήν «μεγάλην σοσιαλιστικήν πατριδα» και δι' αυτήν κίνουον τό πᾶν χωρίς να διστάζουν, ακόμη και να κατασκοπεύουον και να προδίδουον τήν ἱδικήν των πατριδα.

Οί κατ' εὐφημισμὸν μάλιστα Έλληνες κομμουνιστάι έχουν δώσει άπτά δείγματα μίσους κατά τής Ελλάδος, διά τήν καταστροφήν τής όποιας έπραξαν τό πᾶν, ως και τυφλής άφοσιώσεως είς τήν ξευπηρέτησιν των συμφερότων των ξένων πατρώνων των, στρεφόμενον σαφώς κατά των Έλληνικῶν.

Όταν ὀμιλοῦν, λοιπόν, περί «ξενοδοουλείας» άπλῶς γίνονται κατογέλαστοι. Και κάτε περισσότερο. Ύπενθυμίζουον ποίοι πράγματι είναι ξενόδουλοι, προκαλοῦντες τήν δικαίαν άγανάκτησιν και τήν ἱερῶν ὀργήν των καλῶν Έλλήνων.

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Τό παρόν των ενόρκων Πολυγύρου θα δοθῆ τήν 9ην Ιανουαρίου 1960, ἡμέραν Σάββατον και ὥραν 9,30 π.μ.

ΠΡΟΣΛΗΨΙΣ ΤΑΧ. ΔΙΑΝΟΜΕΩΣ

Η ταχ. Διεύθυνσις Χαλκιδικής άνακινούε ότι τό Ύπουργείον Συγκοινωνιῶν Δ.Ε. προκηρύσσει διά τής ὕπ' αρ 127059(24)1259 διαταγής του τήν συμμετοχήν είς άσκησιν παντός έπιθυμοῦντος διά τήν πληρωσιν κενῆς θέσεως διανομέως Ταχ. γραφείων ὕφισταμένης παρά τῷ Ταχ. γραφείῳ Δάφνης Άγ. Όρους.

Όθεν καλοῦμεν τούς έπιθυμοῦντας να συμμετάσχουον είς τήν κατά νόμον άσκησιν διά τήν κατάληψιν τής θέσεως ταύτης ὅπως ὑποβάλλουον εντός 15 ἡμερῶν από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης τό νόμιμα δικαιολογητικά είς τήν ενταῦθα ἔδραν τής Ταχ. Διευθύνσεως.

Πλείονας πληροφορίας οί ενδιαφερόμενοι δύνανται να λαμβάνουον παρά τής Ταχ. Διευθύνσεως καθ' ἑκάστην. Έν Πολυγύρῳ τῆς 2-1-1960

Ό προϊστάμενος τής Ταχ. Διευθύνσεως ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΟΥΧΤΑΡΗΣ

ΕΠΙ Τῷ ΝΕῶ ΕΤΕΙ

Ό κ. Νομαρχης επί τῷ Νέῳ Έτει 1960 ἀπηύθυνε διά σχετικῆς ἔγκυκλίου του εὐχάς πρὸς τούς κ.κ. Δημάρχους και κοινοτάρχους και δι' αὐτῶν πρὸς τούς κατοίκους του Νομοῦ.

Ό Δήμαρχος Μουδανιῶν κ. Πέτρος Ζαφειρίου, εὐχεται είς τούς δημότας του επί τῷ νέῳ Έτει 1960 χρόνια πολλά και εὐτυχισμένα.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΚΕΙΟΥ «ΟΡΕΣΤΙΑΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ», ΜΠΑΡΜΠΑ ΔΗΜΗΤΡΟΣ

Εὐχεται είς άπαντας τούς άγαπητούς του πελάτας Χαλκιδικείς οἵτινες επί τριακονταετία τον τιμοῦν, ὅπως τό Νέον Έτος διέλθουον με ὕγείαν και πλουσίαν άπόδοσιν των μόχθων των.

Η Διεύθυνσις του έν Θεσσαλονίκη Ξενοδοχείου «ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ», εὐχεται είς τούς εκ Χαλκιδικείς πελάτας τής Χρόνια Πολλά.

ΤΑ ΚΕΡΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΣΙ ΔΡΑΧΜΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1. —Μεταξύ δημοσίου και Τραπεζῆς Έλλάδος ὑπεγράφη ἡ σύμβασις διά τήν κοπήν μεταλλικῶν κερμάτων των 20 δραχμῶν. Η σύμβασις θα κυρωθῆ δι νόμον, τό σχετικόν δε νομοσχέδιον θι κατατεθῆ είς τήν βουλήν πρὸς ψήφισιν μετά τήν επανάληψιν των εργασιῶν τη. Ακολουθῶν θα προκηρυχθῆ διεθνῆς διαγωνισμός διά τήν κοπήν των εικοσαδράχμων μεταλλικῶν κερμάτων, τά όποια θα είναι άργυρᾶ και είς τό μέγεθος περίπου των κυκλοφορούντων διδράχμων.

ΟΜΙΛΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΥΛΑΚΑΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

Τήν 20-12-59 ὀμιλος μαθητῶν του κατηχητικῶ σχολείου Κασσάνδρας έπισκεφθείς τούς κρατούμενους των Άγροτικῶν Φυλακῶν έπαρουσίασεν είς αὐτούς ἕνα καθ' ὄλα ἄξιόλογον ψυχαγωγικόν και ὀφέλιμον πρόγραμμα.

Πρὸς τούς κρατούμενους ἐπ' εὐκαιρία των εἰσῶν και του Νέου Έτους, ὀμίλησεν ὁ συνοδεῦων τον ὀμιλον θεολόγος καθηγητής.

Ό διευθυντής των φυλακῶν κ. Καποτάς εὐχαριστήσας εκ μέρους των κρατουμένων τον ὀμιλον, έπεφύλαξεν είς τά μέλη του ἔγκαρδίους περιποιήσεως. Π.

ΥΠΟΤΡΟΦΙΑ ΔΙ' ΑΝΘΡΩΠΑΣ ΣΠΟΥΔΑΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ 1 — Ό υἱός του ννωστῶ ἑχινέκτονος και συμπατριώτου μας Φιλ. Παιονίδου παιδίατρος κ. Αλέξανδρος Παιονίδης (Θεσ)νίκη Κατακάλου δ) άεχωρησεν πρὸ ἡμερῶν διά τό Λονδίνον εἶθα θι παρακολουθήσῃ εὐρυτέρως σπουδῆς έν τῷ εἰδιότῳ

Ό κ. Αλεξ. Παιονίδης μετέβη είς Λονδίνον ὡ. ὑπότροφ. τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως δι' ὃ και συγκαίρομεν αὐτόν ἔγκυρδῶς.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διά τής ὕπ' αριθμ. 1031959 αποφάσεως του Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς, άνεγνωρίσθη τό σωματεῖον «Σύνδεσμος Δασοκτημόνων Δρεβενικοῦ-Άρναίας» με ἔδραν τήν Άρναίαν και σκοπόν τήν προστασίαν των ἱδιωτικῶν δασοτεμαχίων των μελῶν του και προαγωγήν των συμφερόντων τούτων.

Πολύγυρος 24-12-1959

Ό πληρεξούσιος δικηγόρος Ι. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΠΙ Τῷ ΝΕῶ ΕΤΕΙ

ΑΘΗΝΑΙ 1.— Η Α.Μ. ὁ Βασιλεύς ἀπηύθυνε πρὸς τό ἑλληνικόν λαόν επί τῷ νέῳ Έτει 1960, τό τό ακόλουθν διάγγελμα:

«Απευθύνω επί τῷ νέῳ Έτει θερμόν χαιρετισμόν και τὰς ἔγκαρδίους εὐχάς μου πρὸς ὄλους τούς Έλληνας είς τήν πατριδα και άπανταχοῦ τής οικουμένης. Η άνθρωπότη. εισέρχεται είς τό νέον έτος ὑπό συνθήκας πλέον εὐδίωνους του προσφάτου παρελθόντος. Η καταδίκη τής βίας και ὁ πόθος διά τήν εδραλίωσιν τής ειρήνης, εὐχόμαι και ἔλλπιζω να καταστοῦν κοινή συνείδησις ὄλων των ἔθνων. Τό βιοτικόν ἐπίπεδον των λαῶν εξακολουθεῖ να ἀνέρχεται σχεδόν πανταχοῦ. Η ἐπιγνώσις τής εὐθύνης των εὐημερούντων λαῶν διά τήν βελτίωσιν των ὄρων ζωῆς των ὑστερούντων καθίσταται δσήμερα ἰσχυροτέρα. Διά τήν πατριδα μας, τό ἀρχόμενον έτος ὡς και τά ἐπόμενα, θα άποτελέσουον περίοδον δυσκόλου ειρηνικῆς προσπάθειας, ἡ ὅποια πρέπει ὀποσδήποτε να ἔχη ἔκβασιν εὐτυχή. Η Έλλάς ὀφείλει και πρέπει να ἐνταχθῆ κατά τρόπον ἔτι ὀργανικότερον είς τήν ὀικονομικήν κοινωνίαν των εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Τό αποφασιστικόν τοῦτο διά τό μέλλον του ἔθνους γεγονός, καθιστά τήν λύσιν των ὀικονομικῶν προβλημάτων μας ἔτι μᾶλλον ἐπείγουσαν. Όταν διά τής κατά φυσικήν ἀνάγκην σταδιακῆς ἀναπτύξεως φθάσῃ ἡ ὀικονομία μας είς τό σημείον να συμβαδίξῃ με τὰς ἀνεπτυγμένας ὀικονομίας των άλλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, θα σημειωθῆ σταθμὸς μεγίστης σημασίας διά τό ἔθνος.

«Ας ὀνομάσωμεν τό 1960 έτος ἀναδημιουργίας. Ας τό καταστήσωμεν έτος ἀναδημιουργίας. Τό ἐπιτάσσει ἡ πατρις. Έν ὄψει των σημαντικῶν τούτων ἐξελίξεων, ὀφείλομεν ὄλοι οί Έλληνες να πειθαρχήσωμεν είς τὰς ἐπιταγὰς των και ὄρων. Διά τιοιαύτας ἀναδημιουργίας, δέν ἀρκεί ἡ θέλησις των κυβερνήσεων. Απαιτεῖται ἡ ενεργὸς συμβολή των λαῶν. Αντιλοῦντες ἀστειρεύτους δυνάμεις από τὰς ἀρετάς τής φυλῆς, εἶμαι βέβαιοι, ὅτι θα ἐπιδειξώμεν τήν εργατικότητα, τήν ἐπινοητικότητα, τό πρακτικόν πνεῦμα τό ὀποῖον τασάκις ἐπιδειξάμεν είς τήν μακρὰν ἰστορίαν μας. Εἶμαι βέβαιοι, ὅτι ἡ ἔγκαιρασθεσία ὀργανική συστηματικῆς ἔρευνας και ἐπίλυσις των βασικῶν προβλημάτων μας, θα συνεχισθῆ και προαχθῆ με τήν συνδρομήν ὄλων των παραγόντων τής κοινωνίας μας. Ας μὴ ἐπαναπαυθώμεν είς τό γεγονός, ὅτι συνεχῶς προοδεύομεν. Πάντοτε ἀποστολή των Έλλήνων ὀπῆρξεν ὄχι να ἀκολουθοῦν, ἀλλά να εἶναι πρωτοπόροι.

Με πίσυν είς τον Πατριαν Θεόν, με ἀκλόνητον προσηλωσιν είς τὰ δημοκρατικά ἰδανικά του ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἡμῶν και με ἐπίγνωνσιν τής κρισιμότητος τής ἰστορικῆς ταύτης σιμῆς, ἄς ἀφήσωμεν να λάμψῃ και πάλιν τό μεγαλεῖον τής ἑλληνικῆς ψυχῆς, προσφέροντες ἔκαστος είς τήν κοινήν ἔθνικὴν προσπάθειαν ὅ,τι καλύτερον ἔχει.

Εὐχόμαι είς ὄλους ὑγείαν, ἀγάπην και πρόοδον».

Ο ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Ν ΜΟΥΔΑΝΙΑ 30 — Κατά τό παρελθόν Σάββατον ἔλαβεν χώραν είς Ν Μουδανία ἡ πρώτη φιλική συνεστίασις των μελῶν του νέου εκ πολιτιστικοῦ συλλόγου Ν. Μουδανιῶν.

Εἰς τήν ἐνθουσιῶδη εορταστικήν συγκέντρωσιν αὐτήν παρευρέθησαν ὑπερπεντήκοντα μέλη και ἔδρασαν τὰς βράσεις τῶν ποιογράμματος του Εἰς ὄραϊαν προσφώνησιν του προέδρου του προσωρινοῦ Δ Συμβουλίου κ. Ηλιοπούλου κ' ὅ' ἡ ἐξήοθη ἡ πρόδοδος του ΕΦΟΠ ἀπήντησεν εὐγνωστῶν ὁ πρόεδρος του ΕΦΟΠ κ. Κ. Αλεξιάδης ὀψαχεθείς σινονησία των δύο ὀμιλων επί ἀγαθῷ τής Χαλκιδικῆς

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 1. — Διά Βασιλικῶν διατάγματος ἀνεμεμήθη ὁ χουσαφῆς σταυρός των ἀνωτέρων Τηνιαρχῶν του Β Τάγματος Γεωργίου του Α' είς τον συμπολίτην μας κ. Ιωάννην Άθ Πιλαμῆδην ἔπαρχον Άλωπιάς

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Είς τούς τελέσαντας τούς γάμους των Στυλιανου Κοσμαδάκη και Άνδρονίκης Κοσμαδάκη συχαίρω θερμῶς. ΟΙΚ. ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΕΓΓΡΑΦΗ ΕΙΣ ΕΚΛΟΓ. ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

Ύπό τής Νομαρχίας ἀνακοινούται ότι από τής 1ης Ιανουαρίου ἡρξάτο ἡ τακτική ἀναθεώρησις των ἔκλογικῶν καταλόγων ἀνδρῶν και γυναικῶν. Διά τήν ἀναθεώρησιν ταύτην ἀρμόδιοι τυγχάνουσιν οί οἰκείοι Εἰρηνοδίκαι.

Οί ενδιαφερόμενοι ἀντί τής αὐτοπροσώπου ἐμφανίσσεως των ἐνώπιον του ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου δύνανται ἄπευθύνονται είς τὰς και τὰ τόπους Άστυνομικῶν ἀρχῶς προσκομίζοντες και τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά περί ὄν σχετικῶς πληροφορίας ὄν αἰτώνται παρά των κ.κ. Δημάρχων και Κοινοταρχῶν πρὸς οὓς ἐκοινοποιήθη σχετική ἔγκυκλιος διαταγή τής Νομαρχίας.

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΕΠΙ Τῷ ΝΕῶ ΕΤΕΙ

Με τήν ἀνατολήν του νέου Ὀλυμπιακοῦ έτους 1960 ἀπευθῶν θερμόν χαιρετισμόν είς ὄλην τήν ἀθλοσυμένη νεότητα και εὐχόμαι, ὅπως ἡ Ὀλυμπιακή ἰδέα, ἡ ἐκπηγάσσα εκ του Έλληνικοῦ στίβου, ἐμπνέη και καθοδηγῆ ταύτην είς μίαν νέαν ὄραϊαν και ὄργανωμένην ἀγωνιστικήν προσπάθειαν με διεθνή προβολήν, ἐπ' ἀγαθῷ τής φιλιτάτης πατριδος μας.

Έν Νικήτῃ τῆς 18-5-59 Ὁ δηλῶν Γ. ΜΗΤΣΑΡΑΣ

Η ΑΡΝΑΙΑ ΧΩΡΙΣ ΦΩΤΙΣΜΟ

ΑΡΝΑΙΑ 2.— Ό ἡλεκτροφωτισμός τής πόλεως μας δέν είναι ἀπλῶς ἀνεπάρκῆς, και αἱ ὄραι ὀλίγαι, ἀλλά τό μέν φῶς είναι σάν λιχνάρισιο, αἱ δὲ ὄραι μόλις ἐπαρκουον να μαζευθοῦμε στα σπίτια μας.

Η κοινωνία τής Άρναίας εἶχε τήν γνώμην κατόπιν και των ὑποσχέσεων που ἐδόθησαν εκ μέρους τής Δ.Ε.Η. πλέον ὅτι σιντόμως τό έργο στάσιον θα ἐνισχύετο και δι' άλλης μηχανῆς. Και μέχρις στιγμῆς μέν οὐδέν ἐγένετο, ἡ δε κατάστασις διαρκῶς χειροτερεύει.

Τό φῶς ὄχι μόνον πρέπει να ἐνισχυθῆ ἀλλά και αἱ ὄραι του να αὐξηθοῦν καθ' ὄλην τήν διάρκειαν τής νυκτός, τοῦτο πολύ θα ἐξυψηρητήσῃ τήν οἰκιακήν βιοτεχनीαν που ἐργάζονται πλέον των ἑκατό ἀργαλιῶν με γκαζόλαμπες ΒΙΟΤΕΧΝΗΣ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στούς τελέσαντας τήν ἡμέραν των Χριστουγέννων έν μέσω συγγενῶν και φίλων ἀρραβῶνας των κ. Γεώργιον Καραπέδην μηχανικόν του ένταθα κινηματογράφου ΗΛΥΣΙΑ και τής χαριτοβότου Νικοκουροπούλας δίδος Νίκης Μιχαλοῦδῃ εὐχόμαι ταχείαν τήν στέψιν.

Τούς δακτυλοῦς ἀντήλαξε ἡ μικρούλα Εὐτερπίτσα Ταμπακίδου.

Χ. ΤΑΜΠΑΚΙΔΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ό ὀπογεγραμμένος Βαμβατήρας Δημήτριος του Έμμανουήλ κατοίκος Πετροκεράσων δηλῶ ὅτι οὐδεμίαν σχέση ἔχω με τον κομμουνισμόν και τήν Ε.Δ.Α πλὴν παρασυρθεῖς από τὰς ἀπατηλάς ὕποσχέσεις των και τὰ συνθήματα των διεπόμεν συμπαθῶς πρὸς αὐτά.

Τό Κ.Κ.Ε. και ἡ Ε.Δ.Α. εἶναι τό ἴδιον ἀνεθνικόν και προδοτικόν κόμμα και προσπαθεῖ με κάθε τρόπον, εκ τῶς ὄλων άλλων ἐγκληματικῶν του πράξεων, να ἀποσπᾶσῃ και Έλληνικά ἔδάφη και να τὰ παραδώσῃ στοῦς αἰώνιους ἔχθρους τής Ελλάδος βορρείους γειτόνους μας σλαῦους.

Όλους τούς κομμουνιστάς και τούς ὀποσδήποτε συνηγαζόμενους με αὐτούς τούς θεωρῶ προδότας τής πατριδος και τούς ἀδοκιμάζω με ὄλην τήν δύναμιν τής ψυχῆς μου, ὡς Έλληνα δὲ πολίτην εἶμαι πρόθυμος να θυσιάσω και τήν ζωήν μου ἀκόμη ὅταν ἡ πατρις μας τό ζητήσῃ.

Έν Πετροκεράσει τῆς 10/11/59 Ὁ δηλῶν Δ. ΒΑΜΒΑΤΗΡΑΣ

Ό ὀπογεγραμμένος Άρίστείδης Πατρέλης του Εὐστρατιου γεννηθείς είς Πλαγιά Λέσβου και κατοκῶν είς Άγ. Νικόλαον Χαλκιδικῆς δηλῶ ὅτι από νεαρῶς ἡλικίας παρσυρθεῖς είς τον κομμουνισμόν ἡργάσθη ὑπὲρ αὐτοῦ και των ἐγκληματικῶν του ἐπιδιώξεων ποικιλοτρόπως.

Ἦδη ἀντιληφθεῖς ὅτι ὕπῃρξεν καταστρεπτικός γιά μένα τήν οἰκογένειάν μου και τήν πατριδα μου ἀποκηρύσσω τό Κ.Κ.Ε. και τὰς παραφάσας του Ε.Δ.Α. Ν.Α.Κ. κλπ. ὡς ἀνεθνικῶς ἀντεργατικῶς και ξενοδοῦλους ὀργανώσεως Έν Άγ. Νικόλαῳ τῆς 10/10/59 Ὁ δηλῶν ΑΡΙΣΤ. ΠΑΤΡΕΛΗΣ

Ό ὀπογεγραμμένος Μηταράς Γεώργιος του Κωνσταντίνου και τής Μαρούδας κατοίκος Νικήτης δηλῶ ὅτι οὐδέποτε ὕπῃρξα κομμουνιστής. Πρὸ των ἔκλογῶν τής 5-11-58 παρσυρθεῖς από τον ἀδεῖοχο ἔξοριστο κομμουνιστή Παπαστερνίου Δημήτριο και τὰ ἀπατηλά κηρύγματα τής Ε.Δ.Α. ἐργάσθηκα ὑπὲρ αὐτῆς και ἐψήφισα τούς ὀποψηφίους τής. Ἦδη ἀντιληφθεῖς ὅτι τό κόμμα αὐτό είναι καθαρώς κομμουνιστικό τό ἀποκηρύσσω και τούς πατρωνῶς του κομμουνιστάς.

Έν Νικήτῃ τῆς 18-5-59 Ὁ δηλῶν Γ. ΜΗΤΣΑΡΑΣ

ΛΥΚΟΙ ΕΙΣ ΠΑΛΙΟΧΩΡΑΝ

ΠΑΛΙΟΧΩΡΑ 1. — Πρὸ ἡμερῶν ἀγέλαι λύκων ἔγκατεστάθησαν είς τήν ἀγροτικήν περιοχήν του χωριού μας, με ἀποτέλεσμα να κατασπαράσουον καθημερινῶς κτηνοτροφικά ζῶα ὡς και ἀροτριῶντα τιοαῦτα. Ὀῦτω του Άν. Στεριανου κατεσπάραξαν 45 αἶγας, του Βασ. Βαρβαριῶ του 15 ὡς και πολλῶν άλλων.

Παρά τὰς διαμορτυρίας πρὸς τήν κοινότητα οὐδέν μέχρις στιγμῆς προστατευτικόν μέσον ἐλήφθη.

Οἱ κυνηγετικοί Σύλλογοι ἄς μετακινήσουον τοῦλάχιστον αὐτοί και ἀπαλλάξουον τήν περιφέρειαν από τήν ἐπιδρομήν των ἐπιβλαβῶν τούτων ζῶων.

Α. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

ΓΟΜΑΤΙ 1. — Είς τήν αἴθουσαν του δημοτικοῦ σχολείου μας, τήν πρώτην ἡμέραν των Χριστουγέννων ἐδόθη θεατρική παράστασις ὑπό των μαθητῶν και μαθητριῶν «σπίτι του παιδιοῦ» τήν ὀποίαν παρηκολούθησαν άπαντες οί κάτοικοι.

Τό έργον ἔθνικόν πατριωτικόν συνεκίνησε τούς πάντας οἱ δε διαδραματίσαντες τούς ὄλους του ἔργου μαθηταί και μαθήτριάι ἀπέδωσαν τούς ὄλους ἀποδοτικώτατα χειροκροτηθέντες.

Είς τό έν λόγῳ έργον ἔλαβον μέρος οἱ Χ. Βλάχος Χ. Καραπαντάς, Δ. Καραμουζῆς Μ. Σουούκης, Θ. Άλβανού, Μ και Τ. Γιουζέπα. Θεραμὰ συγχαρητήρια είς τό προσωπίκον «Σπίτι του Παιδιοῦ» Κ. Βολλαίρον, διδαν Διακέα και νηπιαγωγόν δίδαν Μάντη

Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ

ΔΕΝ ΕΠΕΤΡΑΘΗ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΝΑ ΑΣΠΑΣΘΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1 — Κατά πληροφορίας ἔξ Άργους, ὁ ἱεροκήρυξ Άργολίδος Χρυσόστομος Δεληγιαννόπουλος, είς τον νιόν του Άγίου Πέτρου, δέν ἐπέτρεψεν είς γυναῖκα με βαμμένα χείλη να ἀσπασθῆ τό Εὐαγγέλιον.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Τήν παρελθοῦσαν Κυριακήν συνητηθήσαν είς φιλικόν ἀγῶνα αἱ ὀμίαις Νικήτης και Πορταριάς είς τό γήπεδον τής πρώτης.

Ό ἀγών καθ' ὄλα θεαματικῶς παρηκολουθήθη ὑπό των κατοίκων Νικήτης, και ἔληξε με τό σκορ 5-3 ὑπὲρ τής Νικήτης.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Τήν ἀγαπημένην μας ἀνεψιάν και ἐξαδέλφην Νίτσαν Παπαοικονόμου που ἔλαβε τό πτυχίον τής φιλοσοφικῆς σχολῆς συχαίρομεν ἔγκαρδῶς και εὐχόμεθα λαμπράν σταδιοδρομίαν.

Οἰκογένεια Δ. ΔΙΑΒΑΤΟΥ

—Είς τήν ἀγαπημένην μου ἀδελφή Νίτσα που πήρε τό πτυχίον τής φιλολογίας εὐχομαι καλή σταδιοδρομία. ΣΤΕΛ. ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Γεωπλάτανος

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Ό ὀδοντίατρος κ. Ιωάννης Γεροβασιλείου επί τῆς εορτῆς του δέν δεχθῆ ἐπισκέψεις.

Ό δικηγόρος κ. Ιωάννης Ταχουγιάννης δέν θα εορτάσῃ τήν ὀνομαστικήν του εορτήν.

—Δέν εορτάζει και δέν δεχεται ἐπισκέψεις επί τῆς εορτῆς του ὁ κ. Ιωάν. Δελήμπασης.

Ό κ. Ιωάννης Παπαγιάννης επί τῆς εορτῆς του δέν δεχεται ἐπισκέψεις.